

ни е дадено на заемъ, и като върни къшовници на благодать-та, ще са удостоимъ за радость-тъ господаровъ.“

Въ срѣдъ на утренья евангеліе-то отъ матея замѣнава са съ евангеліе-то отъ Іоанна, въ кое-то спасителя преди само-то страданіе прослава отгорѣ небесный-а гласъ; и той (спаситель-а) явава отнапрѣдъ, че самъ своеволно ще умре; а на лютиргіиѣ пакъ казва Матей за блаженнъ-тъ женъ коа-то е излѣла миро на главъ-тъ и крака та Исусовы, и тзй го помазала за смърть, и за ради това са пѣе: „Тебе сына дѣвичина позна жена-та грѣшница, че си Богъ, и съ плачь ти хѣртѣваше, защото бѣше сторила работы, за кои-то трѣба да плаче: разрѣши мой-а длъгъ, както азъ разрѣшихъ (расплетохъ) косъ-тъ си, обичай онъзи, коа-то обича, и коа-то праведно трѣба да мразишъ, а азъ съ митары-тѣ ще казвамъ за тебе, благодарителю челоуѣческой!“

Но на църква-та не сѣ доколни кратки членкови евангелски за тѣзи голѣмы дѣне, ами е рада съ една недѣлѣ да допзлни сички-тѣ шесть предны, въ кои-то върни-тѣ не сѣ имали евангелскъ утѣхъ, и затова въ първы-тѣ три дѣна на часове-тѣ четѣтъ са и четыры-тѣхъ евангеліа: отъ Матея и Марка въ понедѣлникъ, а отъ Лукъ и Іоанна въ вторникъ и срадъ. И тзй не само страданіа-та христови ами и сичкій-а животъ, сичкій-а новыи завѣтъ неговъ споманѣва намъ преди воскресеніе-то, съ кое-то ще са искѣпимъ, както и въ